

Народы Паўночнага Каўказу У змаганьні за сваю незалежнасць

АД РЭРАКЦЫІ: Зь вялікай прыемнасцю зъмішчаем ніжэйшы артыкул аб змаганні народоў Паўночнага Каўказу за сваё вызваленіе ё дзяржаўную незалежнасць, які мы атрымалі з паўночна-каўкаскіх колаў.

*

Паўночна-каўкаскі народ складаецца з наступных пляменін: Дэгестанцаў, Чачна-Інгушаў, Асецинаў, Адыгэ, Абаза-Абхасцаў, Карабач-Балкарцаў і Нагайцаў. Бальшыны паўночна-каўкаскіх пляменаў належыць да г. зв. каўкаскай мовнай групы, толькі Асецины належыць да г. зв. чечено-дагестанско-абхаскай групы.

Паўночна-каўкаскі народ складаецца з наступных пляменін: Дэгестанцаў, Чачна-Інгушаў, Асецинаў, Адыгэ, Абаза-Абхасцаў, Карабач-Балкарцаў і Нагайцаў. Бальшыны паўночна-каўкаскіх пляменаў належыць да г. зв. каўкаскай мовнай групы, толькі Асецины належыць да г. зв. чечено-дагестанско-абхаскай групы.

Паўночна-каўкаскі народ складаецца з наступных пляменін: Дэгестанцаў, Чачна-Інгушаў, Асецинаў, Адыгэ, Абаза-Абхасцаў, Карабач-Балкарцаў і Нагайцаў. Бальшыны паўночна-каўкаскіх пляменаў належыць да г. зв. каўкаскай мовнай групы, толькі Асецины належыць да г. зв. чечено-дагестанско-абхаскай групы.

Паўночна-каўкаскі народ складаецца з наступных пляменін: Дэгестанцаў, Чачна-Інгушаў, Асецинаў, Адыгэ, Абаза-Абхасцаў, Карабач-Балкарцаў і Нагайцаў. Бальшыны паўночна-каўкаскіх пляменаў належыць да г. зв. каўкаскай мовнай групы, толькі Асецины належыць да г. зв. чечено-дагестанско-абхаскай групы.

Паўночна-каўкаска (Асецина)
у нацыянальным уборы дзяўчыны

У часы змагання Шаміля расейскіе войска на Каўказе было даведзена да колькасці 300.000 жаўнеру. Ня глядзячы на такія сілы, Шаміль узначальваў вызвольны рух каўкаскіх народоў на працягу 25 гадоў, наносічы расейскому войску шматлікія і цажкія страты.

Толькі ў верасьні 1859 году Шаміль быў акуружаны на гары Гуніб у многа разоў мацнейшым ворагам і прымушаны буць прыўশыць ніроўнае змаганне. Аднак і пасля падданні Шамілю змаганье ўзяло прадаўжалася пяць гадоў у заходніх частках Паўночнага Каўказу.

Змаганье народоў Паўночнага Каўказу пачалася з таго часу, калі маскоўскі цар Іван Грэзны заваяваў Казанскае Астраханскіе ханства. Такім чынам маскоўскія ўладанія прасунулася да мяжаў Каўказу. Цар Іван Грэзны паводле ўмовы з кабардинскім князем адчыніў пры ўпрыгожані ракі Цереку ў мора гандлёвых пунктаў. Неўзабаве гэты пункт быў пераўтвораны ў кропасць, а потым Маскалі палічылі гэту тэрторыю сваёй собственасцю. Вось з гэтай крепасці Масква і пачала прымыкаць крокі дзеля пашырэння сваіх уладаньняў на Каўказе. У 1594—1604 гадох маскоўскіе войска перайшлі на паўднёвны бераг Цереку з мэрайт захапіць Дэгестан. Гэтыя паходы зачыніліся наядчай, так што маскоўцы

змаганье народоў Паўночнага Каўказу пачалася з таго часу, калі маскоўскі цар Іван Грэзны заваяваў Казанскае Астраханскіе ханства. Такім чынам маскоўскія ўладанія прасунулася да мяжаў Каўказу. Цар Іван Грэзны паводле ўмовы з кабардинскім князем адчыніў пры ўпрыгожані ракі Цереку ў мора гандлёвых пунктаў. Неўзабаве гэты пункт быў пераўтвораны ў кропасць, а потым Маскалі палічылі гэту тэрторыю сваёй собственасцю. Вось з гэтай крепасці Масква і пачала прымыкаць крокі дзеля пашырэння сваіх уладаньняў на Каўказе. У 1594—1604 гадох маскоўскіе войска перайшлі на паўднёвны бераг Цереку з мэрайт захапіць Дэгестан. Гэтыя паходы зачыніліся наядчай, так што маскоўцы

«хрысьціў». Ул. Дубоўка, А. Мрыя — К. Крапіва, Ф. Купцёвіча — А. Бабарэка. Сходу таму, аднак, судзілася стацца апошнім гадам сходам «Узвышша», на якім прыміліся новыя сібры, падвоўдзілі вынікі папярэдняга і рысаліся сімелья пляны на будучыню...

У час працы над «Баркаўцамі» і баркаўчанамі» ў Калюгі ўсё больш висыпывае ў турбуе яго ідэя, якая запала яму ўзяла ад часу сканчэння ім першага апоеўсці «Ні госьць, ні гаспадар» і штуршок якой далі некаторыя маменты пасмы. У. Дубоўкі «Урачыстая дата», выдрукаванай у тым самым нумары «Узвышша» (№ 6 за 1928 год), дзе была скончыўшыся тая першага часткі Каўказу апоеўсці: ідэя стварэння свайго роду эпізід пад назовам «Нядоля Заблоцкіх». Гэтую ідэю ён спрабаваў ўжо ў межах «Баркаўцоў» і баркаўчанамі», у вышнепомненым апавяданні «Тахвілін Швагера». Пасля выдрукавання гэтага апавядання Калюга канчальна наважаеца на туго ідэю, пастанавіўши разглядзяць «Тахвілінага Швагра» як «частку перадпершую» — пралёг ці ўводзіны — да саме эпізід, за якую цяпер і брэздзя, адкідаючы ўсё іншае. Мець патрэбы для гэткага працы час яму неўзабаве памагаючы, выкідаючы яго за Менскага Беларускага Пэдагагічнага Тэхнікуму, дзе тады вучыўся пісменнік, з «беларускім нацыянальным дэмакратызмом». Ручыць і тое, што Калюга не чапае чымасам і ГПУ, дармо той «нацыянал-дэмакратызм» і наядчайнасць да «ўзвышэнскіх мініцын» разам з У. Дубоўкам, Я. Пушчам, А. Бабарэкам, У. Жыблакам, Ант. Адамовічам, ды Ф. Купцёвічам, што ўсе ўжо апініліся за кратамі. А часу твор патрабуе нямало — калі двух год. На парыад сібру і перадумайшы наяву першага сваё апошні — «Ні госьць, ні гаспадар», Калюга пастаноўляе наяду, якім апоеўсці «зарэзана» яго ўжо адразу і ўсё. І толькі ў № 6-7 часапісу «Полымя» за 1931 год пачынаеца другам чацьвертая «Нядоля Заблоцкіх» (першы працэс датаваны 5. V. 1931 г.) — «Прыгікі і лягучэнні». Каб зразумеце, адначай гэты твор ува ўсім ягоным абсягу, трэба перш за ўсё звязацца да высыпвальненія генэзіса саме тae ідэі, што, як казала вышэй, турбавала маладога пісменніка яшчэ ад канца 1928 году — ідэі «нядолі Заблоцкіх».

Праблема долі-нядолі свайго народу была аднай з кардынальных, калі не найкардынальнай праблемай наша літаратура ўжо ад самога пачатку ейнага станаўлення на собскія ногі. Ужо першы пасэц з народных нізоў — Паўлук Бахрым, гэты, паводле Максіма Гарэцкага, наш нязіцічны Шэўчэнка, ставіў гэту праблему, можна сказаць, у кожным із сваіх нялічных, што дайшлі да нас,

вершаваных радкоў на пачатках XIX стагодзьдзя, а ў канцы таго ж стагодзьдзя Пранцішак Багушэвіч (平淡) Адама Бабарэкі, такі-ж бацька наша літаратуры, як Шэўчэнка — украінскага) канчальна паставіў яе, як кажуць, у галаву кута для свайго ѹ наступнага, аж да сініншыні (але!) часу. Адразу-ж выявілася ў нашай літаратуры і адзінай, дый, хіба, адзінай-магчымасце разуменіе гэтага праблемы ў ёйнім узьніку: надоля народная — гэта толькі вынік народнай нівілы, што зусім адназначна падказвалася ў агульныя кірункі развязання праблемы: доля народнай можыць прынесеная толькі народнай волі, «доля будзе волі», як казаў яшчэ ў 1907 годзе Янка Купала. У сваіх вершах абрыйніся рымскічы «долю» і «волю», як іншыя ягоныя пасты-нашаніўцы. Зусім у гэткай роўніцы станаўлення ў разуменія дадзеная праблемы ляжыць і Калюгава «Нядоля Заблоцкіх».

Як мне ўсе ходы зачынілі,
Усе ходы к зноснаму жыццю,
Я на пралом пайшоў ў бясьціль
За прафу пастаяцца сваю.

Гэтые шлях — так і назовам яго: **шлях пралому ў бясьціль** — пэўна-ж, быў (дый мог быць) шляхом адно адзінак, «вялікай вялікіх заходаў».

Проста супрадзележным (і таму таксама скрайним) шляхом да гэтага «пралому ў бясьціль» паказала наша літаратура **шлях заламаны** — таксама шлях адзінак і таксама трагічнымі вынікамі, часта зусім падобнымі ў свай форме навет да папярэдніх (узыць хоць-бы Купалавага) Лявона Зябліка з «Раськіданага Гнізда», які, канчы той-ж вісленія-пятліё, адно што ѿбсімі рукамі наложана, не «прадломаваўся», а проста заломаўся, калі яму «усе ходы зачынілі, ўсе ходы к зноснаму жыццю»...). Праўда, у месці скрайных формах, у формах простага «апушчання на дно» — «прапашчасці» (галоўна — праз гарэлку) гэты шлях твораў робіцца больш масавым, напару на вельмі масавым, і часом вельмі турбуе нашу літаратуру...

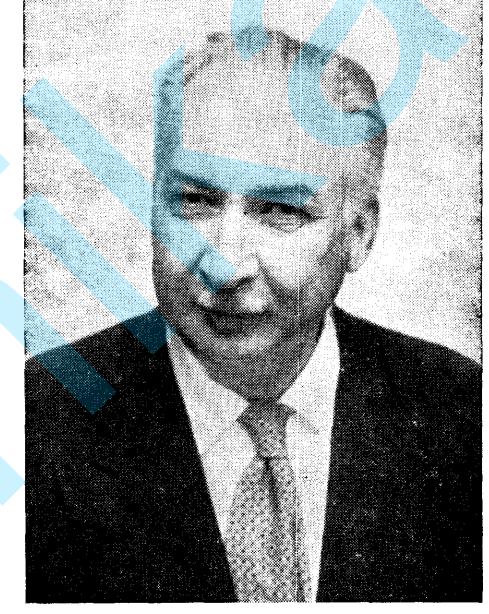
Паўночны Каўказ стаўся месцам бесьперапынных паўстанняў рознай вілічыні аддзелаў. У часы апошніх вайны на падставе дэкроту савецкай улады прымусова былі выселеныя Чечна-Інгуши і Карабач-Балкарцы з тae прычыны, што яны быццам дапамагалі Немцам, хаця Чечна-Інгушия Немцамі ня была наагул занятая.

На эміграцыі паўдэннікаўскі нацыянальны рух заўсёды быў актыўным. Яшчэ да другой сусветнай вайны эміграцыя з Паўночнага Каўказу мела свае арганізацыі, прэсі ѹ інш. Побач з гэтым паўночнікаўскія арганізацыі прымалі ў прымаючы актыўны ўздел на вагульнікаўскім палітычным руху. У часы апошніх сусветнай вайны вакол Паўночнікаўскага Нацыянальнага Цэнтра і Нацыянальнага Камітэту. Абедзьве гэтыя арганізацыі стаіць на плянформе базумоўнай незалежнасці Паўночнага Каўказу і ўтварэння незалежных каўкаскіх рэспублік: Азэрбайджан, Грузія, Армэнія. Ня маючы паміж сабою прынцыповых разыходжаньняў, абедзьве арганізацыі дзеянічаюць дапасавана і ў поўным кантакце. Нядаўна абедзьве арганізацыі падпісалі ўмову аб устаноўленні яшчэ большага супрацоўніцтва і скліканага агульнікаўскага кантракту ў аднім з дэльных арганізацыяў на вадку пад назвай — Задзіночаны Паўночнікаўскі нацыянальны Цэнтр.

Саід Шаміль

НАШЧАДАК ВЯЛІКАГА ЗМАГАРА ЗА НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ НАРОДАУ
ПАўНОЧНАГА КАЎКАЗУ

У сярэдзіне мінулага стагодзьдзя ўвесі сьвет быў захоплены граінным змаганнем народоў Паўночнага Каўказу з неахвотнікам і прыміяў ўздел на змаганыі народоў Каўказу супраць Расеі. Ён-ж арганізаваў вялікае паўстанне народоў Каўказу супраць царскага ўраду. У часы першай сусветнай вайны малоды сын Шаміля Мухамед Шаміль. Ня глядзячы на тое, што цэ-
шырнікаў ўзяліца актыўным рухам.

лае стагодзьдзе аддзяляе сучасніцу ад таго часу, імя Шаміля не забытае, а ём добра ведаюць не толькі народы Каўказу, але і далёка і з межамі яго, асабліва ў мусулманскіх краінах. Пра Шаміля горцы Каўказу склалі песьні ѹ легенды, яго герояўства, адваги, любоў да свайго народу, волі і незалежнасці нахніе яго нашчадкаў на змаганьне з чырвонай арміяй і незалежнасць свайго народу. Ня глядзячы на тое, што чырвонай арміяй занята была Азэрбайджанская, Армянская і Грузінская рэспублікі, паўстанскія аддзелы Саіда Шаміля прадаўжалі змаганье з чырвонай арміяй і 14-гадовы Саід, як верны сын каўкаскага народу і прадаўжальнік тра-
дысці ўзяліца актыўным рухам.

У 1920 годзе, калі была задушана чырвонай арміяй маладая Паўночна-Каўкаскія Рэспубліка, Саід Шаміль, маючы ўжо дасьеваныя збройнай змаганьне, падняў паўстанне народоў Каўказу супраць царскага ўраду. У часы першай сусветнай вайны малоды сын Шаміля Мухамед Каміль Паша з тысячамі каўкаскіх ахвотнікаў змагаўся супраць Расеі на Каўкаскім фронце. У ліку ахвотнікаў змагаўся Саід на Каўкаскім фронце. У ліку ахвотнікаў змагаўся Саід на Каўкаскім фронце. Там Саід Шаміль арганізаваў Народную Партыю для змаганьне супраць Саветаў.

Сяняні Саід Шаміль зьяўляецца генеральным сакратаром Цэнтральнага Камітэту Народаў Паўночнага Каўказу. Ён прымайваў актыўны ўздел на стварэнні народоў Каўказу супраць Расеі. Ён-ж арганізуе вялікіе змаганьне, падняў паўстанне народоў Каўказу з Чачне і іншыя гады змагаўся з чырвонай арміяй і незалежнасць свайго народу. Ня глядзячы на тое, што чырвонай арміяй занята была Азэрбайджанская, Армянская і Грузінская рэспублікі, паўстанскія аддзелы Саіда Шаміля прадаўжалі змаганье з чырвонай арміяй і 14-гадовы Саід, як верны сын каўкаскага народу і прадаўжальнік тра-
дысці ўзяліца актыўным рухам.

Саід Шаміль нарадзіўся ў 1900 годзе ў Арабідзе. Бацька Саіда Шаміля, пасля смерці Імама Шаміля ў горадзе Мэдыне, не захацеў вярнуцца ў Расею, а застаўся ў сям'ёю жыць каля магілы вялікага прафады. Нашчадак Імама Шаміля прадаўжалі змаганье з Расею. У 1877—1878 годзе, у часы расейска-турец-

лае стагодзьдзе аддзяляе сучасніцу ад таго часу, імя Шаміля не забытае, а ём добра ведаюць не толькі народы Каўказу, але і далёка і народы Каўказу, але і далёко і народы Каўказу

Аб фікцыі „Задзіночаных“ Нацыяу

(Заканчэнне з 2-ой балоны)

ДЗІУНАЯ ЛЁГІКА СП. ЭТЛІ

сабечыць толькі шляхам паважнага на-
цягвання няшчанская Карты ЗН.

Калі напасльедак пабачыць **панурае
відовічна на Сэйі ЗН** ў цілераціі ма-
мента, цяжка шкадаваць, што не вялікі
ёссы шансы пайтэрэння «вайны Задзі-
ночаных Нацыяу». Чагосці таксама аб-
сурдальнага немагчымыя выбраці.

З камуністычнымі напасльникімі зма-
галася **16 сібрую ЗН**. Прыложа. На гэтай
аснове гаворыцца, што вайну вялі
Задзіночаных Нацыяу. Амерыканскі каман-
дуючы быў «камандуючым ЗН». Дзялку-
ючы гэтому вортагі ЗН маюць выра-
шаць аб далейшых лёсах карэйскай
справы. Але ЗН гэта ня толькі тых
16 дзяржаваў, якія выканала сіроўскі
абавязак. Гэта таксама некалькі дзесят-
каў «нейтральных». Гэта таксама Саветы,
самалёты, танкі і гарматы, катаровы
страйлі на «воскаў ЗН». У выніку Са-
веты супольна пастанаўляюць, што мae
рэпрэзэнтаваць ЗН на мірнай канфэрэн-
цыі з узброенымі імі праціўнікамі ЗН.
Што сказаў бысь съвет падчас апошніх
вайны, калі-б Немцы належылі яшча да
нябoщыцы Lіgi Нацыяу і калі-б Ры-
бэнтроп меў вырашэніе, што ад імя анты-
нямецкай кааліцыі павінен весьці пера-
гаворы з гітлераўцамі? Ці магчымыя
большыя дзівось?

Так доўга аднак, **пакуль існуюць ЗН,
сътуція такая зъяўляецца наўхільнай**.
Існаванне гэтай арганізацыі спрыяе за-
мазванню запраўніці і рознага роду
правакаціям. Калі-б ня было ЗН, за-
ходняя апінія мела-б выразнейшыя
раз падзелу съвету на два варожыя ля-
геры. Зразумела якраз тыя, якія такога
выяснення не жадаюць, зъяўляюцца
найвялікшымі энтузіястамі гэтай арга-
нізацыі.

Нядыўна ў Ніжнім Палаце сп. Батлер
у якасці ўрадчага прэм'єра сказаў:

**«У паніцыцы брытанскага ўраду Задзі-
ночаных Нацыяу быць см'ею на-
родоў, а не антыкамуністычным пактам».**

Усе дзяржавы згодна такай апінія маюць
быць такімі самымі сябрамі гэтай арга-
нізацыі — напасльнікі нараўні з тымі, на
якіх напалі, рэжымы тэруру й бясправя

з народамі любічымі свабоду. Выхоўда-

чи з гэтага, брытанская палітыка прэ-
да прыняцца камуністычнага Кітаю ў
ZN. Як і ўжо ня раз падырківаў, па-
зыцыя Задзіночаных Штатаў, якія су-
праціўляюцца прыняцію Покінку, зъяў-
ляюцца слабая, бо наўгётчыя. Згаджа-
ючыся на прыналежнасць Саветаў, а
навет паасобных частак СССР — Укра-
іны й Беларусь, а таксама сатэліт, Амерыканцы фактычна ня маюць ля-
гічнага аргументу супраць прыняцца камуністычнага Кітаю. Цьвердзяць, што

ня можна прыміць напасльніку, які
змагаўся з сіламі ЗН. Але гэтым самым

пастэрнідна выстаўляюць мімаволна Са-
ветам пасъведчанне, што яны не зъяў-
ляюцца напасльнікам. У карэйскай вайне

Саветы былі такім самым напасльнікам, што Кітай, а навет большым. Праўда,

што ў ватку ўшлі кітайскі жайнеры, а не савецкія. Наплённа аднак больш

амерыканскіх жайнеруў згінула ад ку-
ляў з савецкіх гарматы і танкі, чым-
ся ад кітайскіх штыкоў, не гаровачы

ўжо аб амерыканскіх лётніках, якія згі-
нулі ў бойках з МІГ-амі.

Нелягічнасць амэрыканскага стано-
віща ў нікім выпадку не абазначае,
што рацыя й лёгіка ёсьць на баку тых
Ангельцаў, якія, як ільвы, змагаюцца
за прыняцце камуністычнага Кітаю ў
ZN.

Калі-б у запраўніці кіраваліся
прынцыпам, што ўрады, якія выкон-
ваюць уладу над краем, павінны быць
дапушчаны ў ЗН на гэдэячы на свой
характар, дык прынаміс мусілі-б у та-
кі самай меры дамагацца прыняцца ў
ZN Гішпаніі, што й камуністычнага
Кітаю. Тым часам сп. Этлі перад некаль-
кімі днімі асьведчыў, што быў-бы вель-
мі засумаваць, калі-б Гішпанія была
прынята ў ЗН, бо ўрад Франка не да-
ваў-бы гарантывіць патрасень-
нем для вольнага съвету, на выключоч-
иуючы й самай амэрыканскай апініі. Не
здарма на працягі 8 год былі абламы-
наваныя, адказаў — пацвярджаючы.

Што за абсурд! Карта на пачатку пра-
климу «веру ў власнаўмых людзікі пра-
вды, годнасць і вартастца людзкай асо-
бы». Наплённа Мао-Тсэ з халоднай кры-
вёй вымардаваў шмат мільёнаў людзей
на тое, каб выказаць свою веру ў год-
насць чалавека. Сабры ЗН павінны
глубокімі аўтэнтычнымі пактамі
праўствуюцца перед ужываннем сі-
лы, даваць помач Задзіночаным Нацыям
у апіні, падтрыміць гэта згодна з Картаі
«паўстрыміўца» да давання помач
дзяржаве, супраць якой ЗН пад-
трыміўца акцыю». Пэкін рабіць усё
наадварот, так сама як і Саветы. Але
сп. Этлі ўжажае, што якраз урад камуні-
стычнага Кітаю будзе шанаваць пры-
нцыпы ЗН, затое ген. Франко іх не ша-
нуе. Ці-ж толькі тады, калі-б Гішпанія
забіла большую колькасць брытанскіх
жайнеруў на Карэі або дзе-небудзь у ін-
шым месцы, атрымалі-б прызнанне
з гэтымі чалавекамі?

Памічам аднак справа Гішпаніі. Ці
брыйанская сацыялістыка круаша кап'е
з прыняццем, да ЗН такіх дэмакра-
тычных краін, як Італія, Фінляндия
або Ірландыя? Анік ня могуць сабе
прыпомніць інтэрполяцыі на гэту тему
у Ніжнім Палаце. Саветы сваім вто-
ролямі збліжаюць ад несколькіх год прыняцце
гэтых дзяржаваў і нікога гэта ня дэ-
нэрве. Але сама толькі магчымасць
узыкіца Задзіночанымі Штатамі втэ-
дзе недапушчына яшчэ аднаго напасль-
ніка ў ЗН, выводзіць гэта гэтых
спадароў з раўнавагі.

НЕЛЬГА НАПРАВІЦЬ

Нажаль, навет калі-б брытанскі ўрад
і розныя іншыя ўрады не стаялі на ста-
новішчы, што ЗН маюць быць «см'ею на-
родоў, а не антыкамуністычным пак-
там», то ў такім магчымым было-б пера-
тварыць гэтай арганізацыі ў такі пакт.
Бо нельга ані выкінуць Саветаў і іхных
сатэлітаў з гэтай арганізацыі, ані так-
сама пазбавіць іх права вета.

Праўда, у 1955 годзе праўдападобна
адбudeцца спэцыяльная сесія засі-
лавіць правядзенія рэвізіі Карты, але што
з гэтага, калі ў 1945 годзе сродкі многіх
дзіўных пастановаў было таксама
пастаноўлена ў гэта, што **нікто зъмены-
ўшы ўходуць у жыццё, калі ўсе вялікі-
мі дзяржавы на выжыць на гэта згоды.**

Дзялі гэтага ЗН ня могуць быць зре-

фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта надавала-б ім сіс-
і вартасць і аблесноўала-б іхнью назуву.

Фармаваныя, ня могуць быць напраў-
леныя, ня могуць стацца карыснымі.
Ня будуць тады ніколі гэтым пактам
цэлаю вольнага съвету для абароны
вольнасці перад камуністычнай небясь-
пекай, а толькі гэта гэта